

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 28 juli 1994 door de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot de organisatie van het jachtexamen", heeft op 18 oktober 1994 het volgende advies gegeven :

.../...

ONDERZOEK VAN DE TEKST.Opschrift.

Aangezien het ontwerp-besluit er niet toe strekt een bepaald jachtexamen te organiseren, maar integendeel beoogt de regelen betreffende de organisatie van de jachtexamens in het algemeen vast te stellen, zou het opschrift duidelijker en correcter de draagwijdte van de ontworpen regeling weergeven indien het als volgt werd gesteld :

"Besluit van de Vlaamse regering betreffende de organisatie van het jachtexamen".

Aanhef.

Het tweede lid van de aanhef, waarin wordt verwezen naar het begrotingsakkoord, moet worden aangevuld met de datum waarop dit akkoord werd gegeven, d.i. 19 juli 1994.

Artikel 2.

Luidens paragraaf 4, tweede lid, van dit artikel wordt het programma van het praktisch gedeelte van het jachtexamen beschreven in bijlage 2 bij het ontworpen besluit. Het derde lid van paragraaf 4 draagt aan het bestuur de bevoegdheid op om jaarlijks "de nadere regelen" van elk onderdeel te bepalen.

Ondervraagd over de draagwijdte van die laatste bepaling, heeft de gemachtigde van de regering volgende toelichting verstrekt :

"(het examenprogramma voor het praktisch gedeelte) moet jaarlijks worden gedetailleerd door het bestuur. Zo zal het bestuur bv. telkenjare nieuwe afstanden bepalen die door de kandidaten moeten worden geschat; ook kan er telkenjare variatie optreden in de hindernissen die moeten worden genomen of in de richtingen volgens welke de kleiduiven zich verplaatsen.

Deze jaarlijkse variatie is nodig om te vermijden dat

.../...

kandidaten die het vorig jaar niet geslaagd waren, bevoordeeld zouden zijn t.o.v. nieuwe kandidaten, omdat zij reeds alle modaliteiten vooraf kennen".

Uit die toelichting blijkt dat de in artikel 2, § 4, derde lid, van het ontwerp bedoelde bevoegdheid van het bestuur betrekking heeft, niet op het vaststellen van "nadere regelen" ter aanvulling van het examenprogramma, maar op het bepalen van de concrete proeven die bij ieder jaarlijks examen aan de kandidaten zullen worden opgelegd voor ieder onderdeel van het praktisch gedeelte, en zulks met inachtneming van het examenprogramma dat in bijlage 2 bij het ontwerp wordt omschreven. Voor zover het in de bedoeling van de stellers van het ontwerp ligt om die bevoegdheid, wat het praktisch gedeelte van het examen betreft, op te dragen aan het bestuur dat het examen organiseert (artikel 1, § 2, 2°, van het ontwerp) en niet, zoals gebruikelijk is, aan de examencommissie, behoort zulks inderdaad uitdrukkelijk in het ontwerp te worden bepaald. In plaats van de woorden "nadere regelen van elk onderdeel" schrijve men dan evenwel "de concrete proeven waaruit elk onderdeel bestaat".

Artikel 5.

Luidens het eerste lid van dit artikel wordt het jachtexamen uitsluitend in het Nederlands georganiseerd.

Aangezien de regeling van het gebruik van de talen in bestuurszaken zaak is van de decreetgever, en niet van de Vlaamse regering, dient dat eerste lid uit het ontwerp te worden weggelaten.

Artikel 6.

Men vervange in het tweede lid van dit artikel het woord "aankondigingsberichten" door "berichten".

.../...

In het derde lid vervange men "burgerlijk jaar" door "jaar".

Artikel 8.

Luidens het tweede lid van dit artikel "(heeft) elke poging tot bedrog ... de onmiddellijke uitsluiting van de kandidaat en de ongeldigverklaring van zijn examen tot gevolg".

Er moet met betrekking tot die bepaling worden opgemerkt dat, gelet op het algemeen beginsel betreffende het recht van verdediging, een zo verregaande beslissing als de uitsluiting van een kandidaat en de ongeldigverklaring van zijn examen, slechts kan worden genomen nadat de betrokkene in de gelegenheid werd gesteld om op nuttige wijze voor zijn belangen op te komen met betrekking tot de hem ten laste gelegde feiten. De ontworpen bepaling dient derhalve in die zin te worden omgewerkt dat, wanneer een poging tot bedrog wordt vastgesteld, de zaak zal worden voorgelegd aan de examencommissie die, na de betrokkene te hebben gehoord, kan beslissen tot de uitsluiting van de kandidaat en de ongeldigverklaring van zijn examen.

Artikelen 9 en 10.

1. De artikelen 9 en 10 zouden logischerwijze onderling van plaats dienen te wisselen.

2. Luidens het derde en het vierde lid van paragraaf 2 van artikel 10 (dat artikel 9 zou worden) wordt het slagen voor een

.../...

bepaald onderdeel van het praktisch examengedeelte "beoordeeld door een door de voorzitter aangewezen lid van de examencommissie ... op eensluidend advies van de waarnemers" en "(wordt de kandidaat) bij ontstentenis van een eensluidend advies ... onder voorbehoud toegelaten tot het volgend onderdeel en beslist de examencommissie hierover achteraf".

Met betrekking tot die bepalingen heeft de gemachtigde van de regering de volgende toelichting verstrekt :

"Elke kandidaat die de praktische proef aflegt wordt begeleid door twee waarnemers, leden van de jagersverenigingen die instaan voor de materiële organisatie van de proef, en door een lid van de examencommissie die beslist over het al dan niet slagen voor een bepaald onderdeel.

Het lid van de commissie kan een beslissing treffen zo de waarnemers een eensluidend advies verstrekken; dit advies is evenwel niet bindend.

Wanneer de waarnemers geen eensluidend advies kunnen formuleren, neemt het lid van de commissie geen beslissing en wordt de kandidaat onder voorbehoud toegelaten.

De commissie beslist dan achteraf over de kandidaat".

De aldus geëxpliciteerde bedoeling van de stellers van het ontwerp zou duidelijker in de tekst tot uiting moeten komen.

Overigens blijkt de hier besproken bepaling te moeten worden gelezen in samenhang met artikel 11, § 1, 3°, van het ontwerp dat bepaalt dat de examencommissie de beslissingen van het lid van de commissie genomen overeenkomstig de procedure omschreven in artikel 10, § 2, derde lid, "bekrachtigt", wat impliceert dat uiteindelijk steeds de examencommissie een collegiale beslissing

.../...

neemt over het al dan niet slagen van de kandidaat voor ieder onderdeel van het examen.

Wat de bepaling van het derde lid betreft luidens welke tegen de bedoelde beslissing geen beroep mogelijk is, heeft de gemachtigde van de regering bevestigd dat daarmee uitsluitend bedoeld is "een beroep bij een hogere nadministratieveo instantie" en dat "een deelnemer ... uiteraard steeds het recht (heeft) een klacht in te dienen bij de Raad van State". Dezelfde toelichting geldt eveneens voor artikel 12, eerste lid, van het ontwerp.

Artikel 12.

Luidens het eerste lid van dit artikel worden de kandidaten alleen op de hoogte gebracht "van het feit of ze (al dan niet) geslaagd zijn" en worden meer bepaald "voor het geheel noch voor een gedeelte van het jachtexamen beoordelingscijfers bekendgemaakt".

Die bepaling blijkt niet bestaanbaar te zijn met de voorschriften van inzonderheid de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, luidens welke bepalingen eenzijdige beslissingen met individuele strekking, zoals die van een examencommissie, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, wat betekent dat in de akte zelf de juridische en feitelijke overwegingen moeten worden vermeld die aan de beslissing ten grondslag liggen en die op afdoende wijze de beslissing kunnen rechtvaardigen.

Uit die wettelijke voorschriften gecombineerd met de rechtspraak van de Raad van State luidens welke beslissingen van een examencommissie in de regel voldoende worden gemotiveerd door het

.../...

voor het examen gegeven cijfer ¹, moet worden afgeleid dat de minimale motivering welke aan de betrokkene moet worden meegedeeld precies "de beoordelingscijfers" zijn die hem voor het examen werden toegekend.

Het eerste lid van artikel 12 behoort dus in die zin te worden omgewerkt dat wordt bepaald dat de kandidaten moeten worden in kennis gesteld van hun examenresultaten.

Artikel 15.

Men vervange in dit artikel de woorden "De Vlaamse minister bevoegd voor de landinrichting en het natuurbehoud" door "De Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting".

Bijlage 3.

Volgens deze bijlage moet een kandidaat voor het jachtexamen, op het inschrijvingsformulier voor het theoretisch gedeelte van dat examen, onder meer zijn beroep vermelden.

De vraag rijst in hoeverre dat gegeven relevant is voor de beoordeling van de inschrijving van de kandidaat en voor zijn toelating tot het examen.

(1)R.v.St., Devaux, nr. 40.130, 21 augustus 1992, verslag D. BATSELE, A.P.T., 1992, 203; R.v.St., Willems, nr. 44.014, 14 september 1993, noot J. BAERT, T.O.R.B., 1993-94, 192.

De gemachtigde van de regering heeft daaromtrent de volgende toelichting verstrekt :

"De opvraging van de beroepsgegevens heeft tot doel om naderhand statistieken te kunnen opmaken over het beroepsprofiel van de kandidaten.

Deze gegevens zijn nuttig maar niet noodzakelijk en zijn daarom facultatief".

Gelet op die toelichting zou op zijn minst moeten worden vermeld dat het meedelen van de bedoelde gegevens facultatief is.

Meer in het algemeen zal het betrokken bestuur, ter gelegenheid van de verzameling van de in bijlage 3 bedoelde gegevens, aan de kandidaten de inlichtingen moeten bezorgen opgesomd in artikel 4, § 1, van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens. De toelichting bij het bedoelde inschrijvingsformulier zou in die zin kunnen worden aangevuld. Deze opmerking geldt eveneens voor bijlage 4.

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraden,
	P. LEMMENS,	
	J. GIJSSELS,	assessoren van de
	A. ALEN,	afdeling wetgeving,
Mevrouw :	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN,
auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

W. DEROOVER.